

all omsorg vårdas.

Det finnes ett viktigt skäl förhanden att icke lättsinnigt afvisa frågan om folkskolan, om folkets bildning öfverhufvud. Detta skäl ligger i den fara, som nära hotar de Europeiska samhällenas lugna bestånd och utveckling. Man säger väl: det är den stora olikheten i materiela fördelar, den tillvexande pauperismen, proletariatet, som bör väcka farhåga. Enligt vår åsigt tager man vid detta påstående ytan för kärnan. Det hotande brådjuget är i sjelfva verket det svalg, som skiljer de herrskande samhällsklassernas intellektuella bildning från massans. Ty det är i massans råhet och okunnighet, pauperismen har sitt upphof. Hvarje samtidens bemödande att jemna denna olikhet i bildning är ett bålverk att skydda efterkommandes lif och egendom. Och i hvilket land finnes väl bättre utrymme till detta stilla andens arbete än i Finland?

10

201 DE KONSERVATIVA.

Saima n:o 15 10.IV 1845

Vår Herre sagt: »Mit ord består
I evighet, och ej förgår,
Hvad sannt och rätt är, uppå jorden;»
Dock kloka gubbar kommo sen,
Framstapplande på skrala ben
De togo Skaparn ej på orden;
Men sade: »här den blinde ser,
Att allting häfves upp och ner,
Och intet stadigt finns nu mera,
Båd rätt och sanning sneda stå,
Snart skola de till spillo gå,
Om vi dem icke konservera.»

20

30

Monus.

202 MORGONBLADET.

Saima n:o 15 10.IV 1845

Ehuru litet Saimas erkännande kan verka till eller ifrån, anse vi likväl vårt blad för dess egen skuld icke böra fördröja uttalandet af det bifall, den läsande allmänheten skänkt Morgonbladet i dess nya uppträdande. Vi hafva både erkänt och i detta blad yttrat vår öfvertygelse, att M. B. äfven under dess förra ledning varit den enda tidning i landet, som visat någon håg att lyfta sig öfver den vanliga sammanraffsade spaltfyllnaden och i detta bemödande lyckats, genom att väcka och underhålla intresset för flera fosterländska angelägenheter, synnerligast för landets språk och litteratur. Möjligen kunde någon tröghet i formen läggas detsamma till last. Men vi anse mindre denna omständighet än allmänhetens, af det öfriga tidningsskräpet fostrade och omsorgsfullt närda litterära håglöshet hafva vållat, att Morgonbladet rönte mindre framgång, än det otvifvelaktigt förtjenat. Ty det var äfven så landets »bäst redigerade Tidning!»

40

50

¹ M. B:s dåvarande Redaktion upptog vårt här citerade yttrande med en nog kostlig blygsamhet, icke besinnande, huru litet ett sådant loford *kan* innebära.